

Dr. Sirák András Életmű díjat kapott

Életmű díjat kapott Dr. Sirák András a Csaláadorvos Kutatók Országos Szervezete XV. Kongresszusán. Az egyetemi tanár, velencei háziorvos elindulása óta tagja a Máltai Mentőszolgálat önkéntes csapatának. A többszörösen kitüntetett doktor azt vallja, háziorvosnak lenni hatalmas felelősség.

Dr. Sirák András 1980 óta háziorvos Velencén, jelenleg a város alpolgármestere. 1986 óta folyamatosan oktat a Semmelweis Egyetem Csaláadorvosi Tanszékén, ami mellett a szegedi és pécsi orvostudományi Egyetem Csaláadorvosi Intézetében is tanít. 1990 óta Fejér Megye háziorvos szakfelügyelője. Fontosnak tartja, hogy a háziorvosi munkát megbecsülje a társadalom egésze, hiszen, mint mondja, több ezer háziorvos dolgozik névtelenül, szorgalmasan, kevés erkölcsi elismeréssel. *„Már az egyetemi évek vége felé elég világosan éreztem, hogy háziorvos akarok lenni. Nagyon tetszett, hogy itt soha nem egy, a környezetéből kiemelt emberrel kell foglalkozni, hanem – mint a neve is mondja – egy családdal. Ha ott vagy egy praxisban 3-4 évig és rendszeren dolgozol, az ott élő betegeid számára családtaggá fogsz válni. Azt hiszem, ez a háziorvosi munka mély lényege.”*

Több átdolgozott kiadásban, tizenkétezer példányban jelent meg Sürgősségi betegellátás című könyve csaláadorvosok, rezidensek és asszisztensek számára. 1992 óta a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Mentőszolgálatának kivonuló mentőorvosa. 2008-ban megkapta az Astellas-díjat elnyerve ezzel „Az év orvosa” címet, miután Székesfehérváron a Sóstói Stadionban egy rögtönzött mentős csapattal megmentette egy férfi életét. Az esetről így nyilatkozott:

„2006. augusztus 25-én a székesfehérvári Sóstói Stadionban játszották a Hairt. A nézőtérén négy-öt sorral felettünk egy velem egyidős férfi összeesett, leállt a vérkeringése. A felesége kiabálni kezdett: nincs itt egy orvos, meghal a férjem.

Egy percen belül négyen voltunk mellette, két nagyon ügyes intenzív nővér, egy mentőtiszt hallgató meg én. Megpróbáltuk újraéleszteni, ezt 13 percig csináltuk minden eszköz nélkül, amíg a rohamkocsi odaért. Újraélesztés közben valaki odajött, és kezembe nyomott egy rózsafűzért, hogy tegyem be a férfi zsebébe. Azóta is magával hordja. A beteg élete túl sok véletlen szerencsés összjátékán múlt, bár én inkább úgy fogalmazom: velünk volt a Gondviselés. A férfi teljesen felgyógyult, még évekig dolgozott utána, azóta is jó barátságban vagyunk egymással.”

Dr. Sirák András az Életmű díjat, melyet 2003 óta évente egy csaláadorvosnak ítél oda Csaláadorvos Kutatók Országos Szervezete, február 25-én vehette át Budapesten.